Červen 2016

No. 16

Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

ROZHOVORY

DanQ
grafik a scénárista

Miroslav Adamec
spisovatel a scénárista

...

POŽOR
událost roku 2016

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL KRESLENÉHO HUMORU
INTERNATIONAL CARTOON FESTIVAL

Tak jsme se dočkali!!!

Začíná nám léto, a tak i kreslíři se pomalu začínají od svých stolků přesouvat do exteriérů. K vodě, k bazénům, na louku, do ZOO, do hospod,... A vy se díky Tapírovi můžete na ty báječně dobrodružné cesty vydat s nimi!

Vrcholí i přípravy na náš červencový Mezinárodní festival kresleného humoru ve Františkových lázních (od 11.7. do 16.7.2016)

a s kresbami některých Tapírů se můžete vidět i v Ostrově, na výstavě předních komiksových tvůrců, která začíná v polovině června.

Připravenou pro Vás máme opět tradiční nálož vtipů, ale i vzpomínku na jednu kreslířskou osobnost, která bohužel nedávno naše řady opustila.

Přejeme vám hodně sluníčka a inspirativních toulek, nejen stránkami našeho Tapíra.

Za tapíří smečku

Aneer

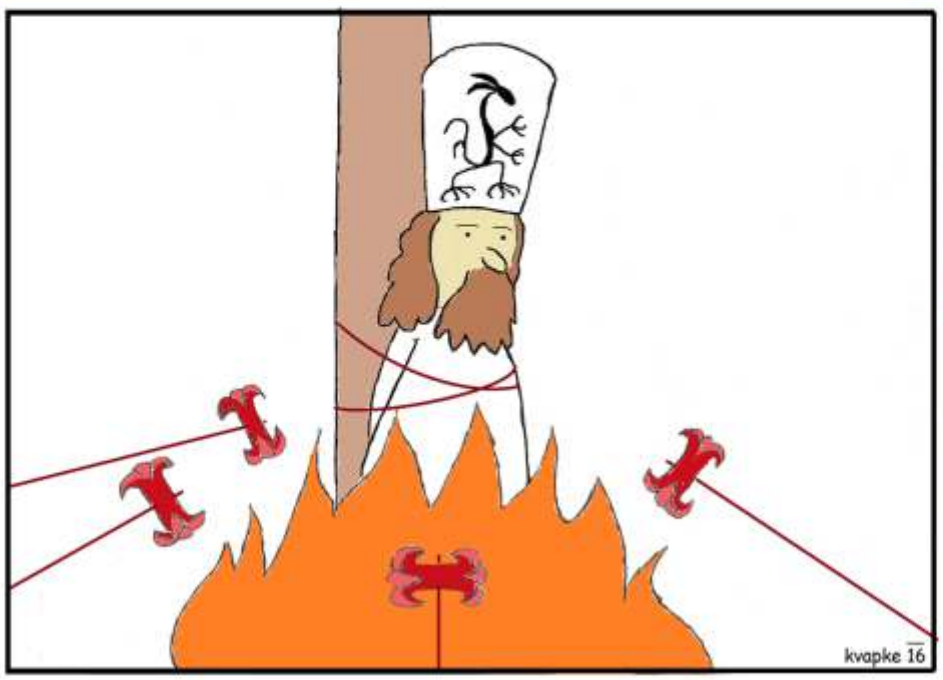

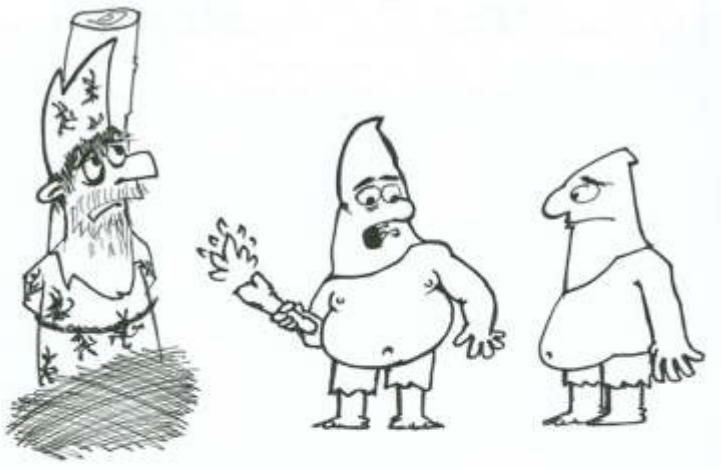

TŘEBA BY JEŠTĚ RÁD ODVOLAL,ALE NEMŮŽE,KDYŽ JSME MU VYŘÍZLI JAZYK...!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

Jiří Pirkl

Sidonius Jiro

Hurá prázdniny

„CHTĚL JSEM NĚCO DRSNĚJŠÍHO, ALE TADY SI ASI NEVYBER – LETOS JSEM BYL TŘÍDNÍM V DEVÍTCE!"

Milan Kocmánek

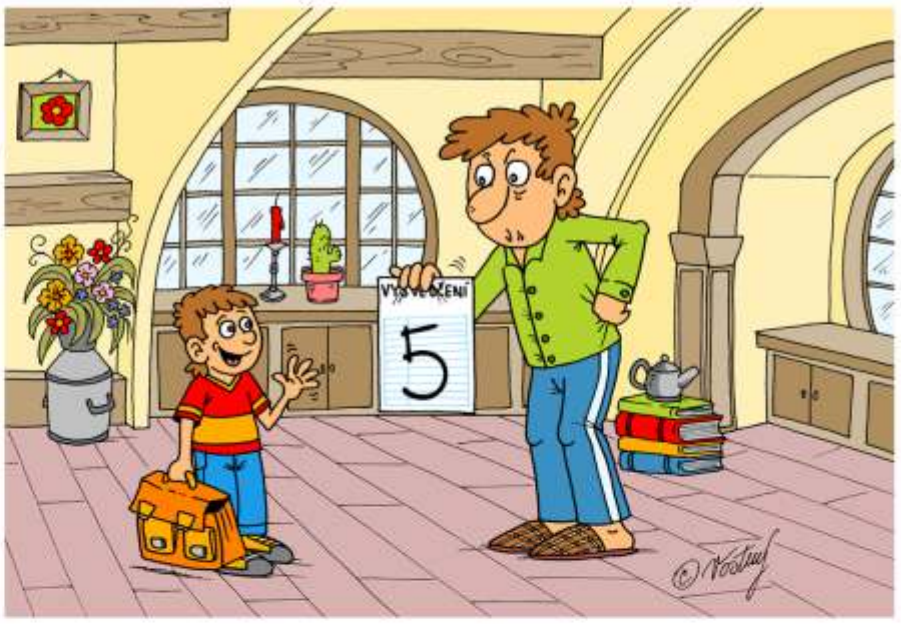

Tati, uklidni se, mám vyznamenání. Paní učitelka akorát šetřila místem a těch pět jedniček napsala dohromady...

Mirek Vostrý

NÁŠ ONDRA BUDE MÍT LETOS HROZNÝ VYSVĚDČENÍ.

ZA TREST JSME MU KOUPILI KNIHU!

Jiří Pirkl

"Pihulko, Pihulko, snad se nedožiju doby, kdy ty mi budeš vypočítávat důchod ...!"

Pepa Bílek a Ladislav Vlasák

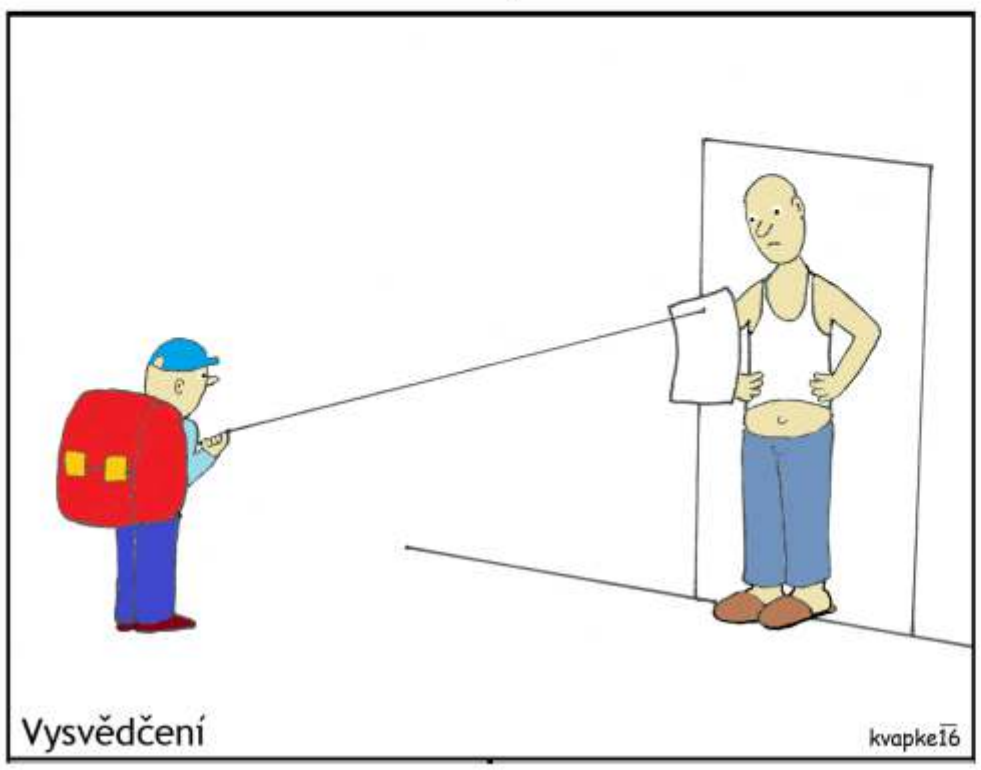

Kvapke

František FRK Kratochvíl

Pozor, pozor…již příští měsíc

Vladimír Líbal

Ivan Šimek (Slovensko)

Kafíčko, cigárko, špacír, holka já si vůbec nepřipadám jako v lázních, ale jako v práci.

Roman Gadas

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL KRESLENÉHO HUMORU
INTERNATIONAL CARTOON FESTIVAL

Vybíráme z programu:

- Bubenická show
- Trapno magic Richard Nedvěd
- The DOORS revival
- One Man Band Saši Zoltána
- Výstava 600 kreslených vtipů od 60 autorů z 8 zemí světa
- Setkání s kreslíři

www.zlatytapir.cz

Evžen David

MĚSTO FRANTIŠKOVY LÁZNĚ & KLUB KRESLÍŘŮ A HUMORISTŮ

Vás zvou na 1. ročník

MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU KRESLENÉHO HUMORU

S VYHLÁŠENÍM CENY ZLATÝ TAPÍR 2016

OPEN-AIR VÝSTAVA
KRESLENÉHO
HUMORU
WORKSHOPY
SETKÁNÍ
S KRESLÍŘI
DIVADLA
KONCERTY
ZÁBAVNÁ SHOW

15. 7.
Catarína Clarinete
Ivo Batouška a Jumping Drums
Trapno-Magic, Richard Nedvěd
DOORS Revival
16. 7.
Mažoretky
CINK CINK CIRK
One Man Band
Dixieland Messengers Praha
Kočovné muzeum strašidel
KOALA BAND

11. – 16. července 2016

FRANTIŠKOVY LÁZNĚ - FRANZENBAD

PARTNEŘI AKCE:

Plzeň Český rozhlas · NELAN · sorry · WOLOVINY bez ofiny · Tapír humoristicko-satirický webový plátek

Rozhovor s Danem Q

Když je něco „na kočku“, tak to většinou nestojí ani za zmínku. Jinak tomu ale je, když je něco „pro kočku"... Že nechápete, o čem je řeč? Nevadí.
Mezi členy KKH máme totiž jednoho experta přes kočky, který nám určitě rád vše vysvětlí. A tím expertem není nikdo jiný, než DanQ.

Takže Dane, jak je to s těmi kočkami? A proč je všechno „pro kočku“?

Dle lidového úsloví označení, že je něco „pro kočku“ znamená, že je to na nic, k ničemu, zbytečné. Jenže kočky jako takové jsou úžasná a fascinující stvoření, a také velmi vybíravá. I naše vesnické kočky nám nezbaští všechno, co jim dáme. Takže naopak z praxe vím, že „něco pro kočku“ nemůže být něco špatného. A ono to rčení vzniklo z jedné (tuším portugalské) legendy, kdy jeden šlechtic „platil“ řemeslníkovi jen slovy díků – což po čase vyhladovělý poddaný okomentoval, že „jeho kočka pošla hladem, protože ji krmil vévodovými díky“. A tak je to trochu i s tím kresleným humorem. Sice se toho člověk (ani kočka či jiný živočich) nenají, ale na druhou stranu – pokud se čtenář vtipem pobaví, zasměje se – to je takový nejlepší dík pro nás, humoristy, není-liž pravda? No a obecně, kočky mám tuze rád.

V medailonku na webu našeho klubu se svěřuješ, že kreslíš jen v sebeobraně. Ale i přesto tě naši čtenáři vídají na stránkách Tapíra celkem často. Jak to tedy s tím tvým kreslením je?

No, není to tak často, jak bych sám chtěl. A ten obrat „jen v sebeobraně“ – někdy, někdy je to z donucení (musím se přece dokopat k tomu, abych nakreslil vtip do Tapíra), ale často je tou „sebeobranou“ myšlena jistá duševní hygiena. Pracuji jako grafik u počítače většinu dne. A odložit myš a klávesnici a trochu si začmárat po papíře je příjemná forma tvůrčího odpočinku. (Mezi oblíbené destruktivní formy odpočinku pak můžu zařadit sekání trávy či řezání dříví.) Když se objevil Tapír, řekl jsem si, že by ty moje kresbičky možná mohla snést i veřejnost. Stylizaci „do koček“ jsem zkoušel před deseti lety (viz ukázka „politika pro kočku“), ale to mi dlouho nevydrželo – přeci jen, vzít fotografii politika a doplnit ji textem je nepoměrně jednodušší a rychlejší, a ono v politických tematech víc než kde platí, že kdo chvíli stál, stojí opodál. (Zas na druhou stranu, některé vtipy na politiku či politiky jsou tak nadčasové, že stačí jen měnit jména a jsou stále aktuální).

umění pro kočku

Pokud mám správné informace, tak se více než kreslení věnuješ komiksové scénáristice. Sám jsi fandou spíše toho japonského komiksu. Přesněji tedy mangy. Znamená to, že se manga odráží i do tvých scénářů, nebo by se daly scénáře použít i pro ten náš, tuzemský komiks, který by neměl s mangou po stylistické stránce nic společného?

Tak informace máš správné – v komiksovém prostředí se pohybuji spíše jako scénárista, editor či sazeč. Manga je teď, mohu-li to tak říci, můj domovský fandom, ale dřív než jsem potkal mangu, tak tu byl Čtyřlístek, Ábíčko, Sedmička, Asterix, Lucky Luke, Clever & Smart – to všechno zanechalo stopu. A to ani nemluvím o nekomiksových vlivech. Každopádně to, co jsem vyjmenoval, jsou většinou zástupci nějakého konkrétního žánru. „Manga“ je vlastně jen japonské slovo pro komiks, je to prostě médium deváté můzy, není to „žánr“. Můžeme se bavit o některých frekventovanějších společných rysech mangy, ale to je téma na delší dobu a pro učenější hlavy než je ta moje. Ale nakonec jde stále o vyprávění příběhu, jestli to nabude formátu mangy, či francouzkých BD, nebo amerických sešitovek, to záleží na konkrétním námětu a preferencích kreslíře. V dnešní době globální monokultury, kdy se mísí vlivy východu a západu ve všech možných médiích, by bylo asi škoda se omezovat pouze na jednu formu, ne? A na spolupráci s různými kreslíři mám rád, že každý do daného díla přineseme svůj pohled na věc, čímž si neustále rozšiřuji autorské obzory. A tedy doufám, že ta spolupráce je přínosná i pro mé parťáky.

Když už je řeč o manze, nebo anime. Jak vnímáš tento fenomén s odstupem času? Dříve se komiksoví čtenáři dělili buď na ty, co četli jen ten klasický americký, nebo evropský komiks a pak tady byli ti, co propadli kouzlu japonské mangy. O nějakém kompromisu to moc nebylo. Jak je tomu dnes? Je už ta hranice prolomena, nebo jde z valné části stále o dva neslučitelné tábory?

Dříve jsem se pohyboval okolo fantastiky, a ano, fandové kolem anime a mangy byly „ti jiní". Ale to bylo spíše dáno tehdejší nedostupností a jistou exotičností mangy a anime. Ale jisté vymezování se oproti jiné subkultuře fandomu tu bylo vždycky. Pravověrní scifisti (knižní) se koukali z vrchu na scifisty televizní, ti zase na fantasáky, fantasáci na doupatáře, a všichni dohromady hejtili furries… Dneska je anime fandom už dosti velký, takže nějaké to „sektaření" se najde také, ale stejně v konečném důsledku je důležitější, co tě baví, a ne to, proti čemu se vymezuješ. Můj vkus zabírá kousky z anime, mangy, amerického cartoon, francouzkými BD či západních indie komiksů. A spousta mých kamarádů se také neomezuje jen na japonskou doménu, na anime conech můžeme potkat cosplaye jak z anime, tak Marveláckých komiksů, starworsáky či trekkie, a nikdo se tomu nediví. Takže z mého pohledu už žádné hranice nevidím, možná protože pro mě jsou někde moc nízko a dají se snadno překročit. A sice občas zaslechnu něco jako „tohle je moc manga" nebo „tohle je moc západáckó", ale tak to asi bude spíše tím, že se ty „tábory" docela prolínají a minimálně něco o té „druhé straně" navzájem vědí.

S mangou je samozřejmě spojena i tvá další činnost. Vydáváš fanzin o anime a manze *Playbišík* a podílíš se i na tvorbě sborníku české mangy *Vějíř*, kterému shodou okolností v těchto dnech vyšlo nové číslo. Co bys rád sdělil čtenářům, kteří se s mangou buď ještě nesetkali nebo zatím váhají. Čím bys nalákal potencionální nové fandy Playbišíka a Vějíře?

Fanzin Playbišík vnikl částečně jako vtip, taková parodie na starší anime fanzin Mangazín, a nakonec nám tu vydržel přes deset let. Shodou okolností jsem pak Mangazín měl pár let také na starost, když původní šefredaktor Shinji už na něj neměl sil a předal mi ho do opatrování. Obé jsou menší fanziny, které vychází vždy u příležitosti nějakého anime conu (dnes hlavně Akicon, dříve též na manga linii Pragoconu, apd.), kde jsou zdarma pro návštěvníky, pro pobavení či poučení, když zbude trocha volného času mezi nabitým programem. A když pak v roce 2009 přišel tehdejší šéf Advíku Trilenid s projektem vydání sborníku české mangy, oslovil mě, právě protože jsem už měl jisté zkušenosti s vydáváním Playbišíka a Mangazínu, pak jsme ještě zlanařili Shinjiho, a začli jsme dávat dohromady první Vějíř. Ten podtitul „sborník české mangy" hlavně odkazuje na to, že publikovaní autoři se

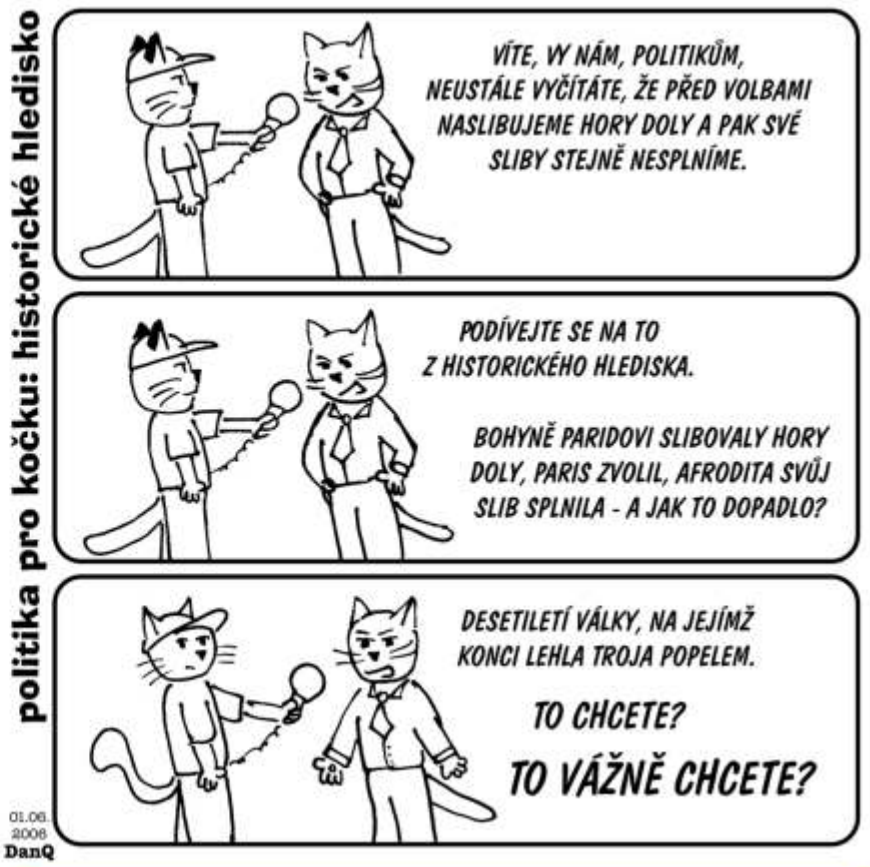

inspirují mangou.
Ale kterým aspektem mangy, to už se velmi různí – a my autory nechceme nijak omezovat. Pokud má někdo rád japonskou undegroundovou mangu, nebudeme ho nutit, aby kreslil šódžo, pokud někdo preferuje moé slice-of-life komedie, tak tomu určitě neříkáme, že by tam měl mít víc robotů a soubojů… Z čehož plyne, že je to skutečně všehochuť jak žánrů, tak výtvarných stylů, a myslím, že ve sborníku (už jich máme osm, a pomalu připravujeme devátý) si každý najde své oblíbené kousky. Je to hlavně o zkoumání a objevování nového, a to nejen pro čtenáře, ale i pro nás, redaktory.

Protože jsme humoristický časopis, a ty jsi fandou japonské mangy, tak se nabízí otázka... dělají japonci i něco takového, jako je kreslený humor?

Dělají. Je pravda, že na tu nekomiksovou formu (jeden obrázek) jsem se musel zeptat svých znalejších přátel, moc s ním do styku nepřijdu, ale prý je běžná politická a společenská satira. Velmi rozšířenou formou jsou pak „jonkomy", což jsou typické japonské stripy čítající 4 panely, orientované vertikálně. Četnost výskytu jonkom či jednoobrázkových vtipů prý záleží na typu periodika (noviny, časopis, etc.) (Za informace děkuji překladatelce Aničce Křivánkové.)

A co samotná manga? Jsou i díla, která pracují vyloženě s humorem?

No jéje, těch je. Jak jsem zmiňoval, manga je jen medium, takže není divu, že žánr komedie rozhodně není na úbytě. Ať už jsou to již zmíněné jonkomy, nebo normální manga na pokračování, styl humoru může nabývat podoby crazy gagu, romantické komedie, černé grotesky či jemných slovních hříček. Aneb jak vždy říkal lovec Pampalíni – „stačí jen natáhnout ruku…" a na nějaký humor v manze vždycky narazíte.

Jaký máš ty osobně vztah k humoru? Samozřejmě se nemusíme bavit jen o tom kresleném.

Jak se říká – pán Bůh dal člověku na bedra všechnu tíhu světa, a pak mu přidal humor, aby se té tíze mohl občas zasmát. Humor je nedílnou součástí mého života, rád ho přijímám jako konzument, a také se ho snažím tvořit, aby bylo na světě trochu veseleji. Mám rád parodie, přičemž nejraději paroduji něco, co se mi líbí nebo mi přijde zajímavé. Nepohrdnu dobrou groteskou založenou na fyzickém humoru, a vyloženě si užívám slovní hříčky, ať už ty sofistikované, nebo ty velmi, velmi praštěné.

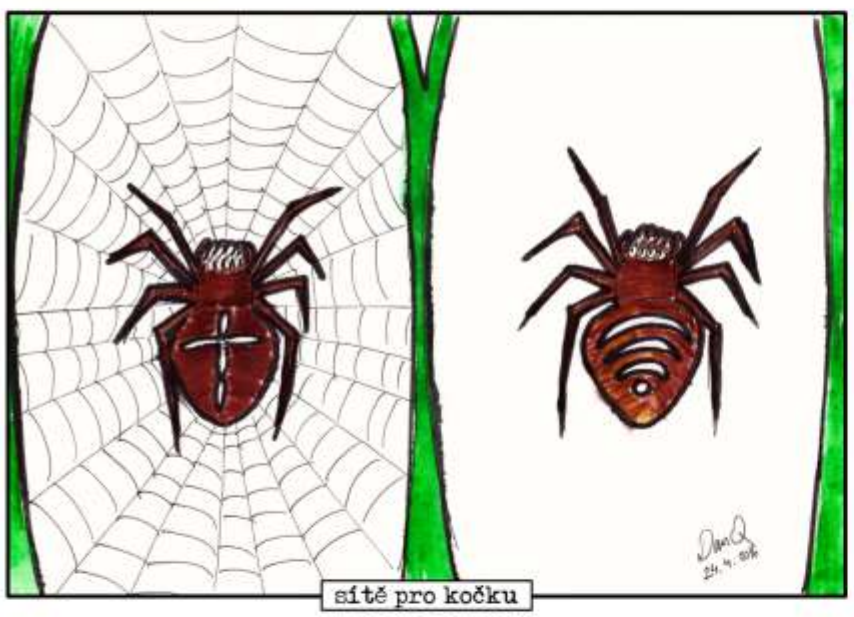

Díky za čas, který jsi nám věnoval a do budoucna snad i budeš věnovat, a na konec bych měl ještě jednu osobnější otázku, na kterou samozřejmě nemusíš odpovídat… Proč DanQ? Má to nějaký hlubší význam?

Tak význam to má tak hluboký, že Dan je moje křestní jméno. Jenom mé příjmení je takové delší (nepraktické při autogramiádách), tak jsem si místo něj zvolil hezké písmenko Q. Q je fajné písmenko, neobvyklé, ale ne tak provařené jako X, a koneckonců, jméno „Q“ nosí jak všeuměl v Bondovkách, tak všemocná bytost ve Star Treku, a na Q začíná oblíbené adventuřínské slovo „quest“, takže to tak nějak hezky vystihuje i tu mojí geekovskou stránku tvorby. A jak jeden můj známý poznamenal, může to též znamenat německé poděkování se špatnou výslovností. Takže i já „dankvé“ za rozhovor.

Práci Dana Q můžete sledovat krom stránek Tapíra i zde:

Editor v redakci Vějíře - http://www.kobuta.cz/
Hlavní grafik festivalu Akicon - http://akicon.cz/
Osobní stránky DanaQ
http://danq.nantoka.info/zangletritecky/

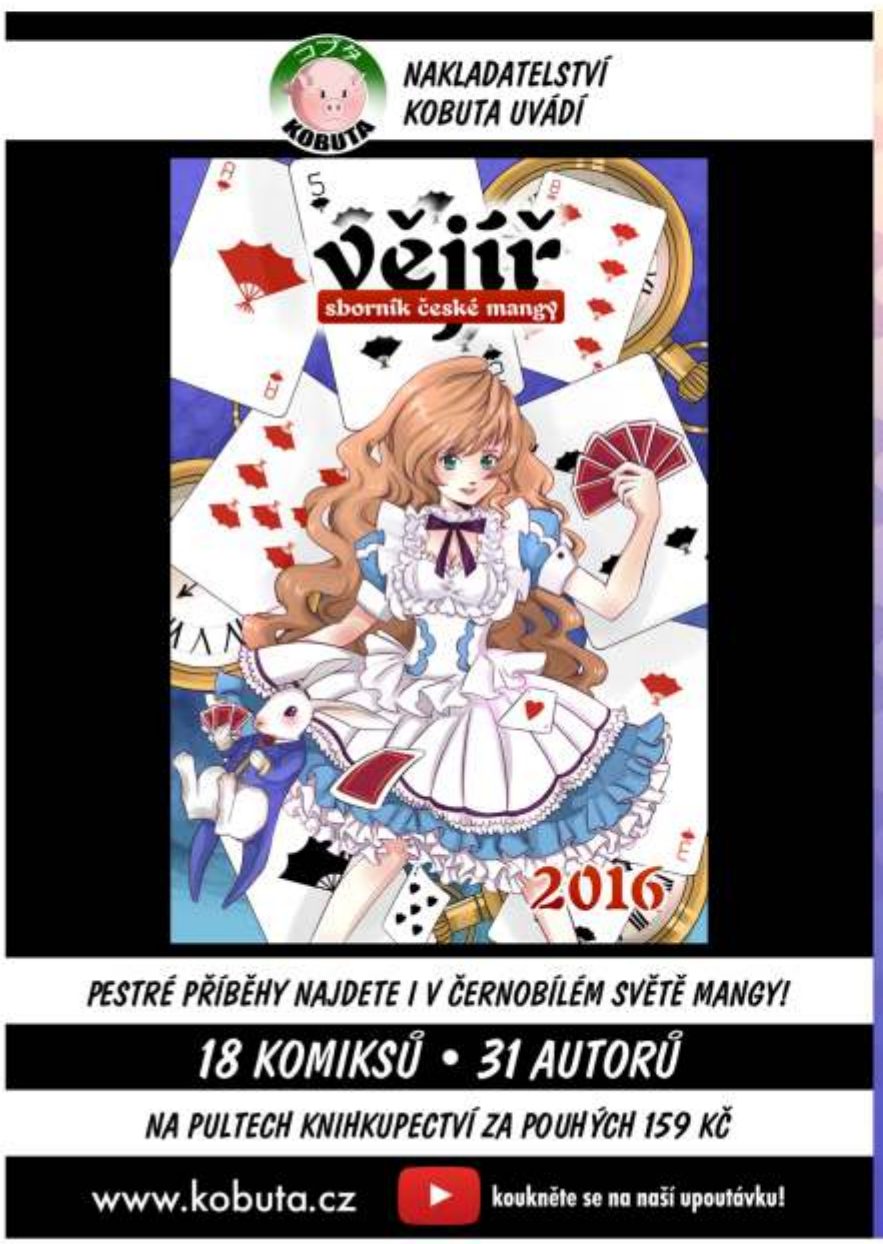

https://www.youtube.com/watch?v=7mNHkVsid-U

VZPOMÍNKA na Adolf Born

✱ 12.6. 1930 † 22.5. 2016

V této rubrice Tapíra vám připomínáme výjimečné kreslíře, kteří již bohužel do Tapíra aktivně přispívat nemohou. Určitě ale jejich kresby žijí dál a my si vážíme toho, že se jimi můžeme bavit.

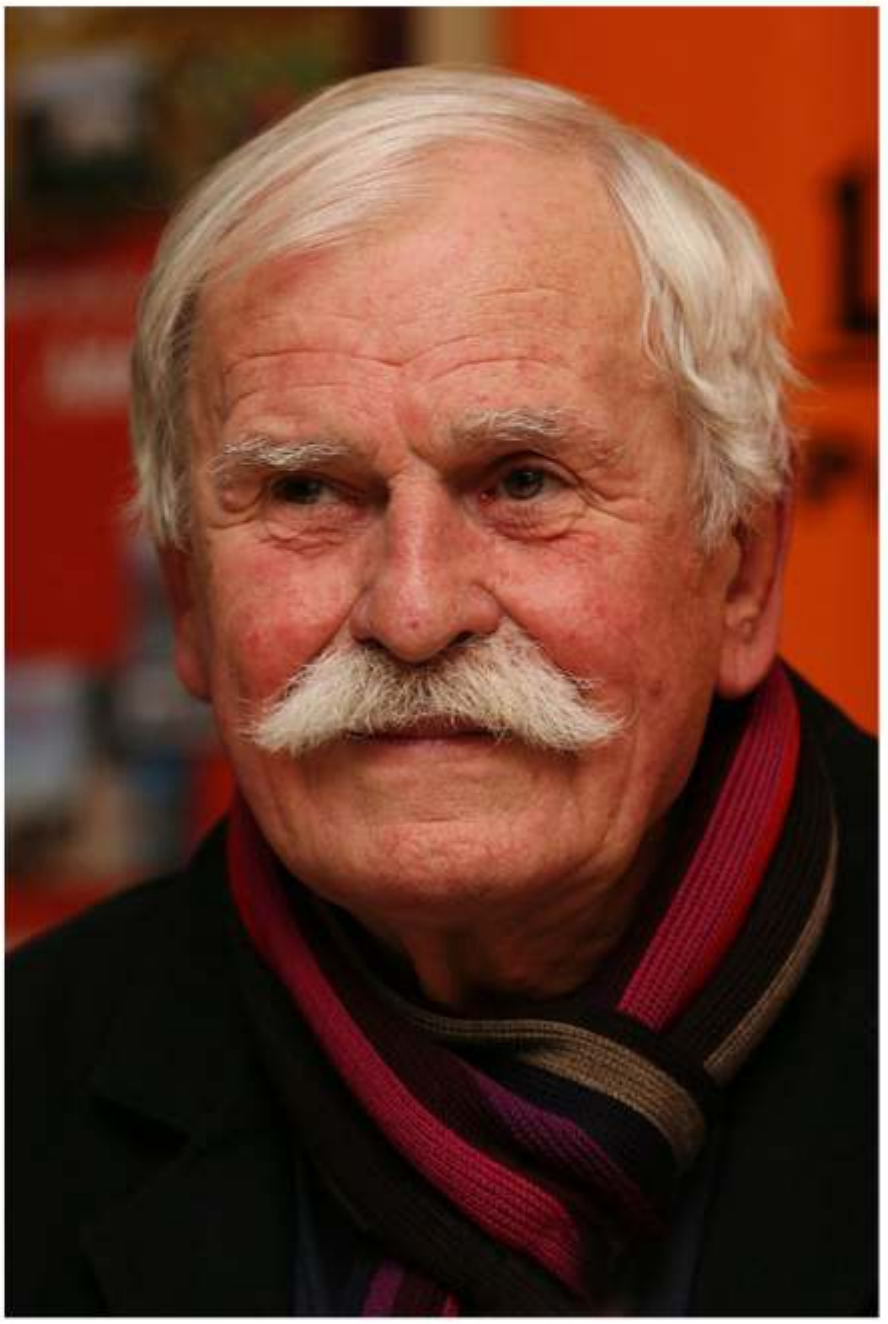

Adolf Born
12. června 1930 České Velenice - 22. května 2016 Praha

Jan Werich kdysi prohlásil: *„Bernard Shaw byl živ sto let, řekněme. Byl to krátký anebo dlouhý život? Krátkej život, protože Bernard Shaw tady moh bejt ještě dvěstěpadesát let, protože pořád měl co říct. Zatímco v této chvíli po celém glóbusu je roztroušeno já nevím kolik třicetiletých, který tady už čtyřistapadesát let nemuseli bejt."*

Myslíme si, že to samé můžeme říct o Adolfu Bornovi. Malíř, kreslíř, grafik, ilustrátor, animátor, karikaturista i kostýmní výtvarník. To vše obsáhl neuvěřitelně talentovaný výtvarník Adolf Born. Jeho kresbičky jsou tak veselé a milé, že je mají rády snad všechny generace. Vystudoval UMPRUM v ateliéru Antonína Pelce.
Začínal jako karikaturista, přispíval do Dikobrazu. Poté se začal více věnovat grafice a ilustracím.
Ilustroval více než 250 knih. Z těch nejznámějších jmenujme alespoň ilustrace La Fontainových bajek, Válku s mloky nebo Pipi Dlouhá punčocha. Určitě si každý vybaví večerníčky Mach a Šebestová nebo Žofka a spol.
S Milošem Macourkem spolupracoval na více než 60 snímcích. Jako kostýmní výtvarník se podílel na jedné ze sérií filmových „Básníků", do divadelního světa pronikl jako autor kostýmů k opeře Antonína Dvořáka Čert a Káča, inscenované v Národním divadle.
Získal ocenění karikaturista roku, a to v roce 1974 na světové výstavě v Montrealu. Je držitelem francouzského Řádu umění a literatury a ceny Anifilmu za celoživotní přínos animovanému filmu.
Těžko vyjmenovat veškerou úžasnou Bornovu tvorbu, a těžko o něm mluvit v minulém čase… alespoň jeho kresby budou pro nás stále živé!

Roman Kelbich

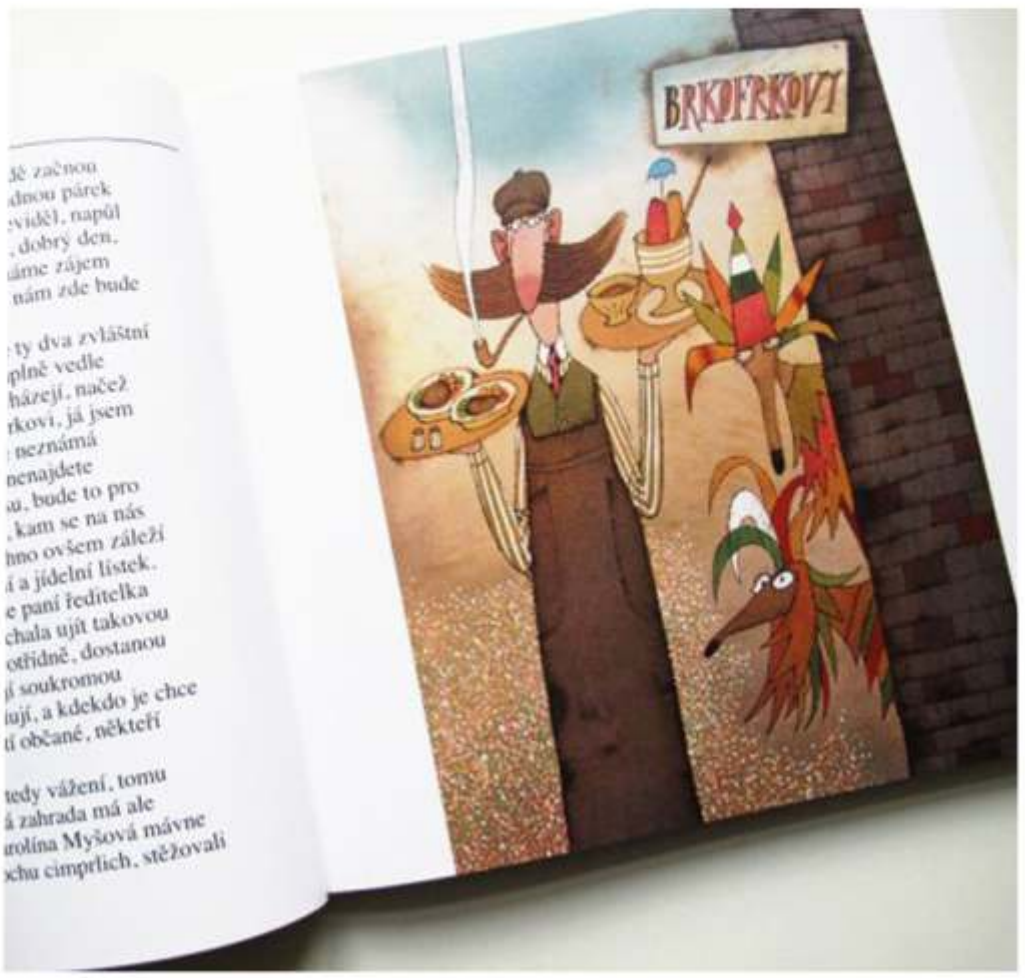

A
8,000 000
B
E
F
G
K
H

MELANCOLIA

Klub kreslířů a humoristů a časopis Tapír se zúčastnili oslav Mezinárodního dne Tapíra v ZOO Jihlava.
Proběhly výstavy vtipů na téma:
Zvířata ze ZOO a Tapír.
Výstava vtipů na Tapíry byla soutěžní.
Návštěvníci hlasovali o nejvtipnější tapírský vtip a zde jsou výsledky:

1. místo Vláďa Dvořák
2. místo PATA
3. místo Karel Urban

Zleva nahoře: PATA, Milan Kocmánek
Zleva dole: Tom Pekárek, Mirek Vostrý, Vláďa Dvořák a Míra Šticha

Bořek Frýba

Beze slov

Roman Gadas

„TAK NAPOSLED - S KÝM TO MÁŠ ?!"

Milan Kocmánek

Kosák

OBÁVÁM SE, ŽE IDENTIFIKOVAT OTCE, NAVÍC KDYŽ BYLA TAKOVÁ TMA, BUDE VELICE OBTÍŽNÉ ...

Míra Šticha

Karel Urban

Petr Slaba

Z HOSPŮDKY "U KOZY"

HOSPŮDKA "U KOZY"
V MORAVSKÉM KRUMLOVĚ
TISKNE SVÝM HOSTŮM
ČÍSLA NAŠEHO TAPIRA NA STOLY.
DĚKUJEMÉÉÉÉÉ.

.A ESI SE NEUCHLASTALI TAK LEJOU DODNES.HOŠI DNESKA TO ALE BYLA SÍLA CO??

Jiří Bula

Jiří Cermon

Čoveče, ty jsi nechutně střízlivej.
Trefíš vůbec v tomhle stavu domů ?

Mirek Vostrý

„NO TO JE NÁDHERA, TAKOVÉ KRÁSNÉ VYSVĚDČENÍ BY SI ZASLOUŽILO NĚJAKOU ODMĚNU - LOJZO, HOĎ MI SEM DO TOHO PIVA JEŠTĚ PANÁKA RUMU!"

Milan Kocmánek

RATA

Tapír zve na:

Výstava

kresleného humoru

Pavla Rychtaříka

Vernisáž výstavy 9. června 2016 v 18 hodin

9. 6. - 13. 8. 2016

Městské muzeum v Kralupech nad Vltavou

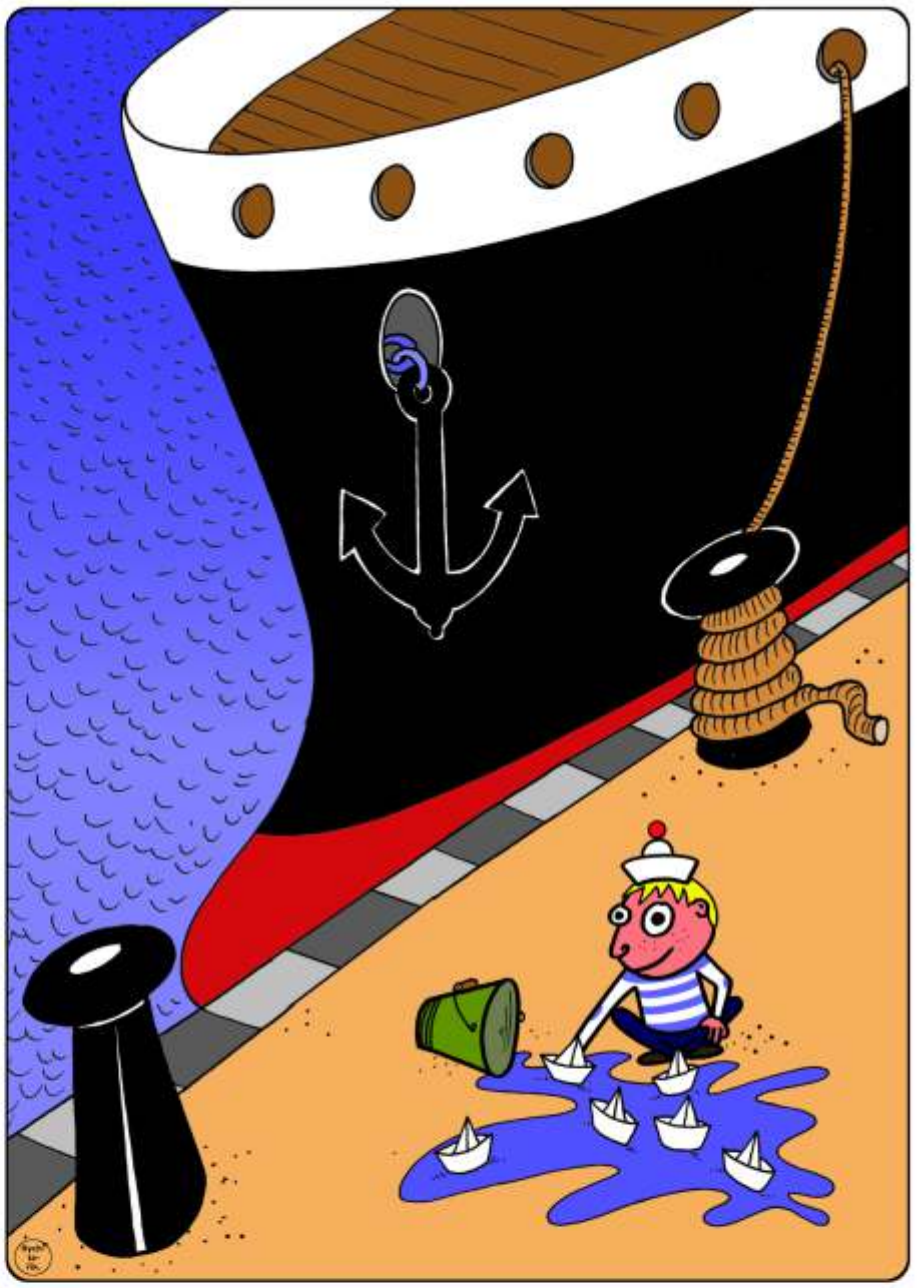

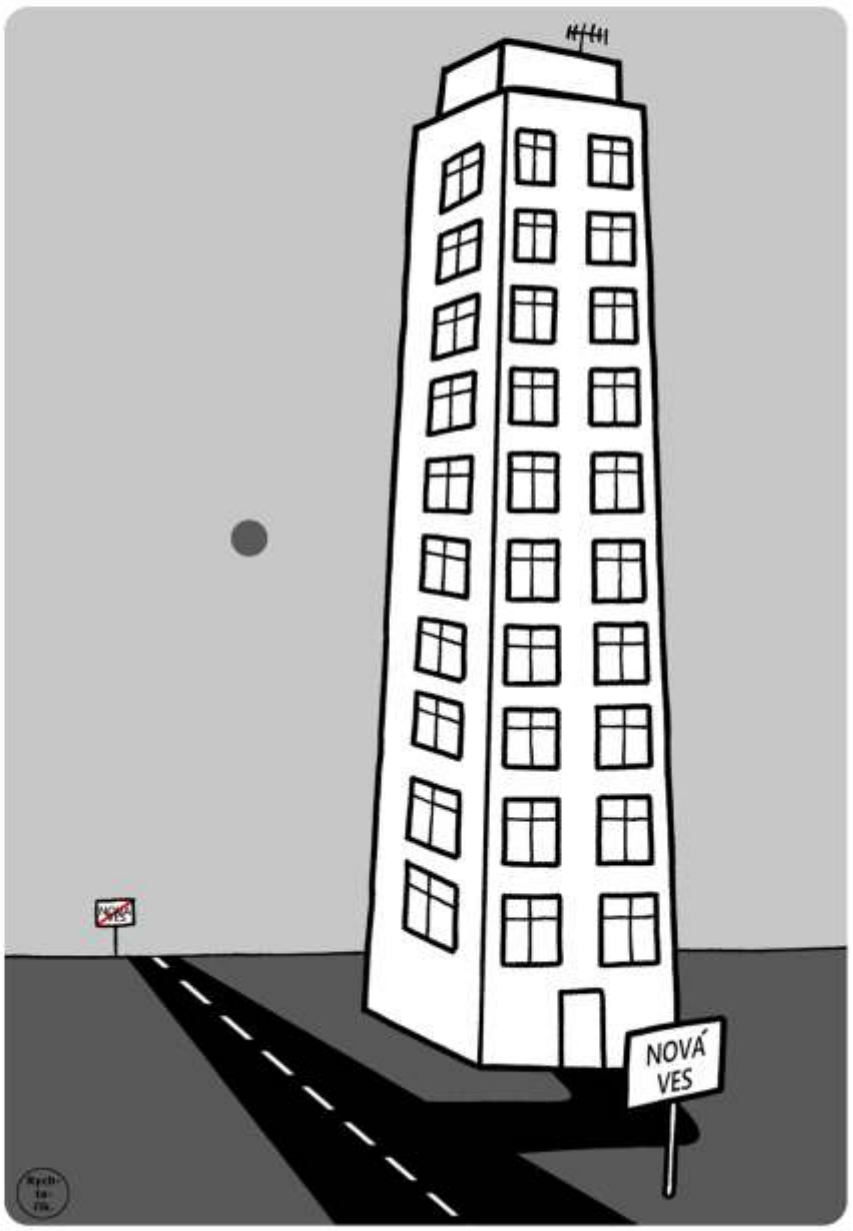

Jan Farkas

výstava kresleného humoru

ŇADERNÁ FYZIKA od A do Z

aneb

nejsprostější expozice v historii galerie

VODÁRENSKÁ VĚŽ
Žižkova ulice
Tábor

Vstup volný

otevírací doba:
st-ne 10-12/13-17

tábor

Výstavu pořádá město Tábor

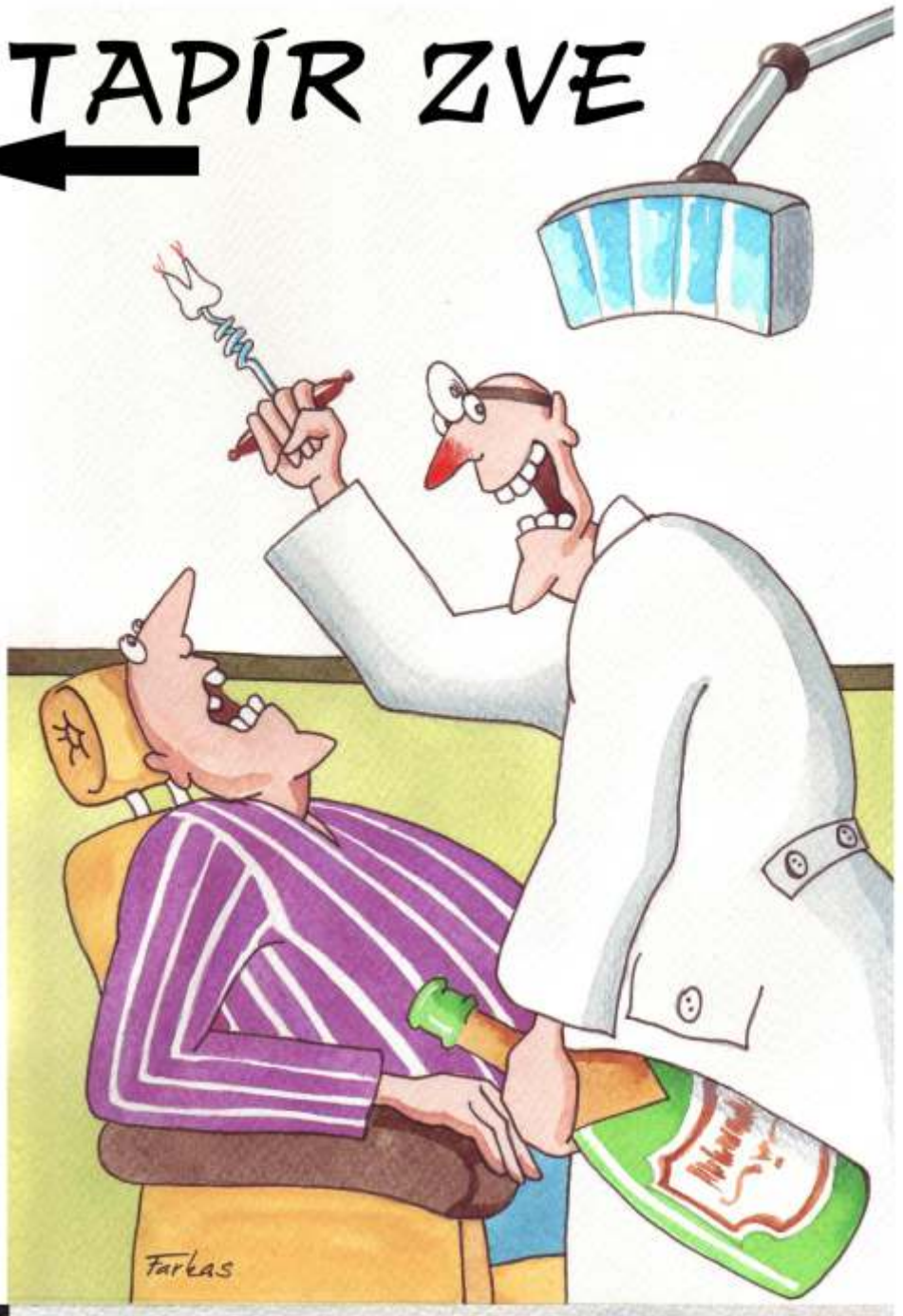

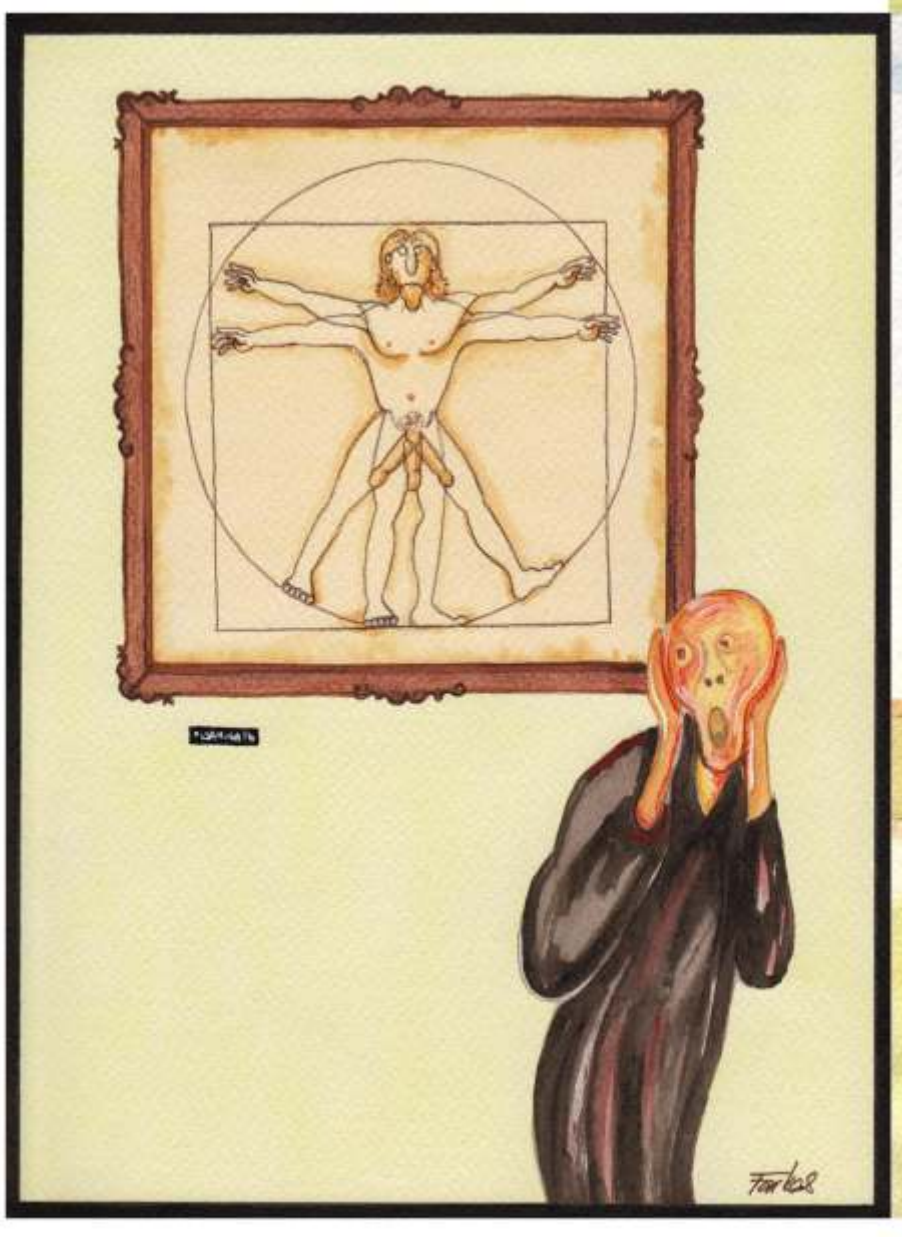

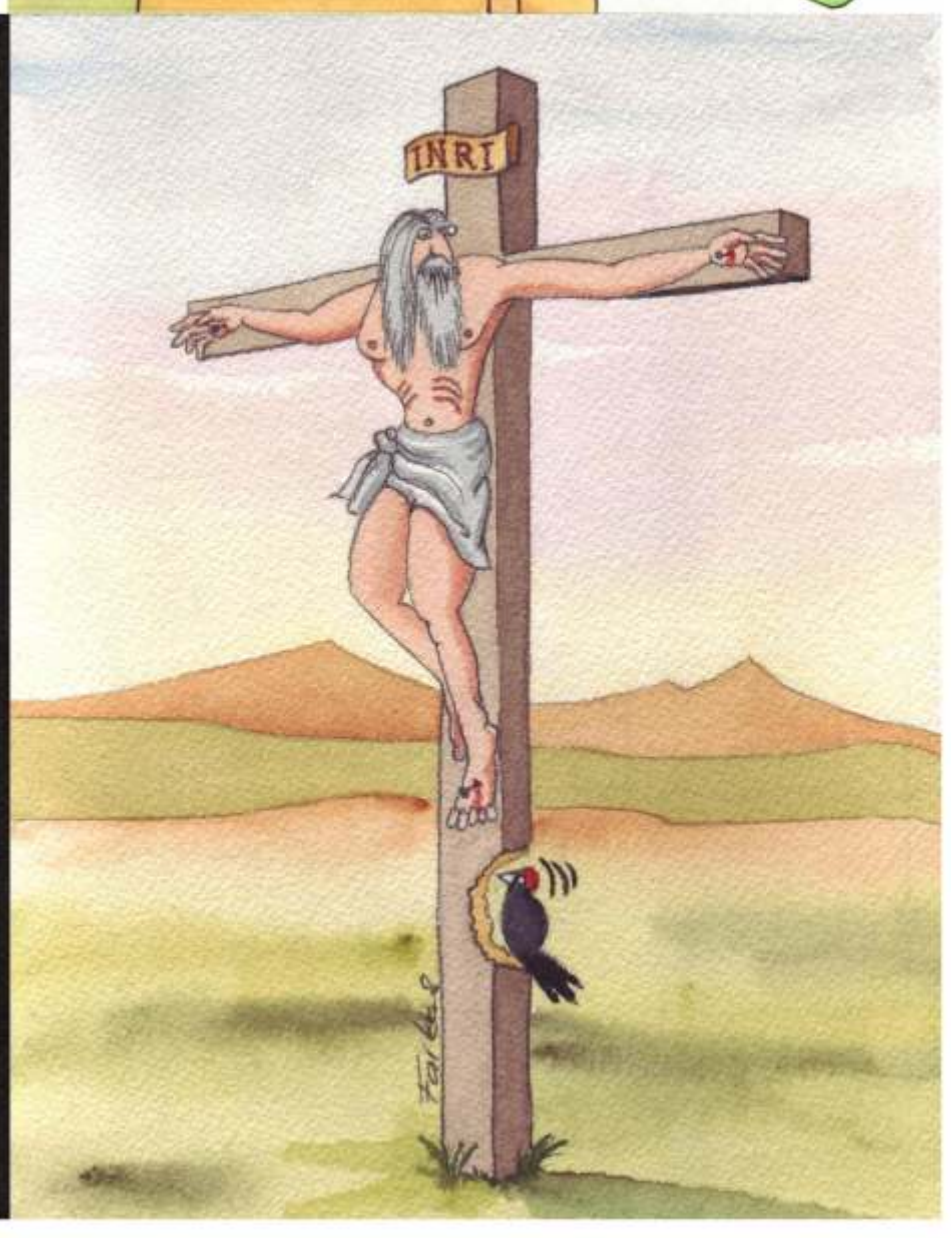

Tapír zve na:

Muzeum města Duchcova
Vás zve na výstavu
kresleného humoru

Kreslíř,karikaturista,výtvarník KAREL URBAN
pro návštěvníky připravil osobité kreslené vtipy,
velice aktuální karikatury i poněkud tajemné ilustrace.
Vernisáž proběhne 2.května v 16.30
v Poppelově výstavní síni.

VTIPY OD sousedů

František Bojničan

Ľudská závisť? Nepoznám!

Vlado Mach

Ivan Šimek

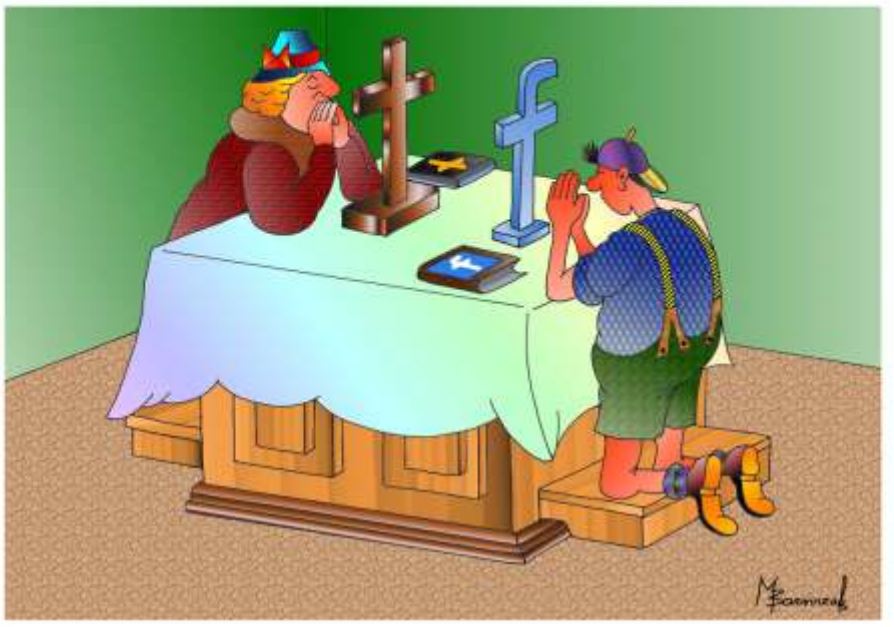

Miroslav Barvirčák

Vladimír Pavlík

Peter Sedlák

Stanislav Remeselník

PROBĚHLO

Mirek Vostrý kreslil dětem na přání.

Mejla

Výherce za výrobu papírového Tapíra

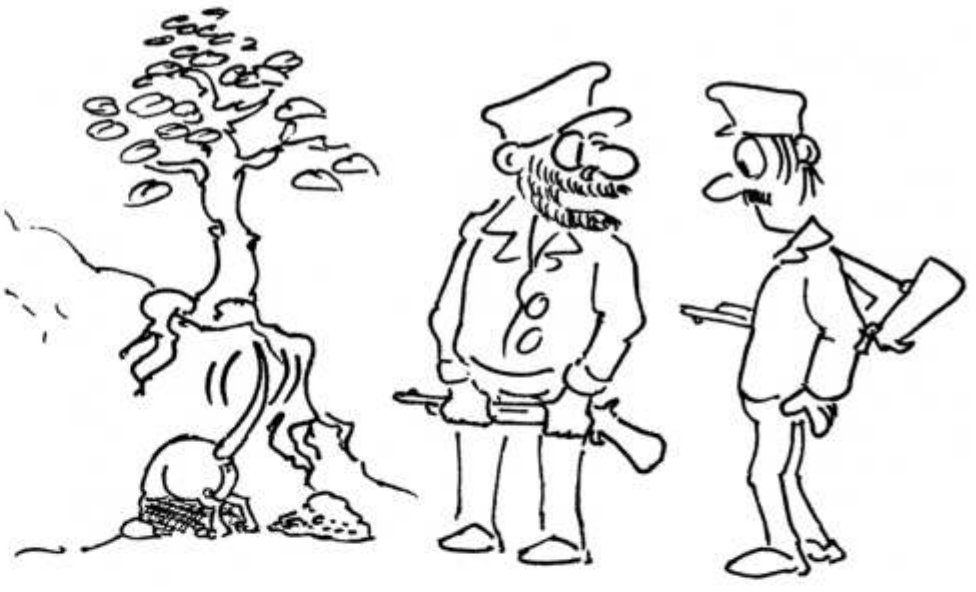

TAK NEVÍM,JESTLI JEŠTĚ NORUJE,NEBO UŽ HRAJE S TÍM JEZEVCEM ŠACHY...!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

Oldřich Dvořák

Petr Šrédl kreslil návštěvníkům karikatury.

VTIPY *made in* CIZINA

Damir Novak (Chorvatsko)

Mileta Miloradovic (Srbsko)

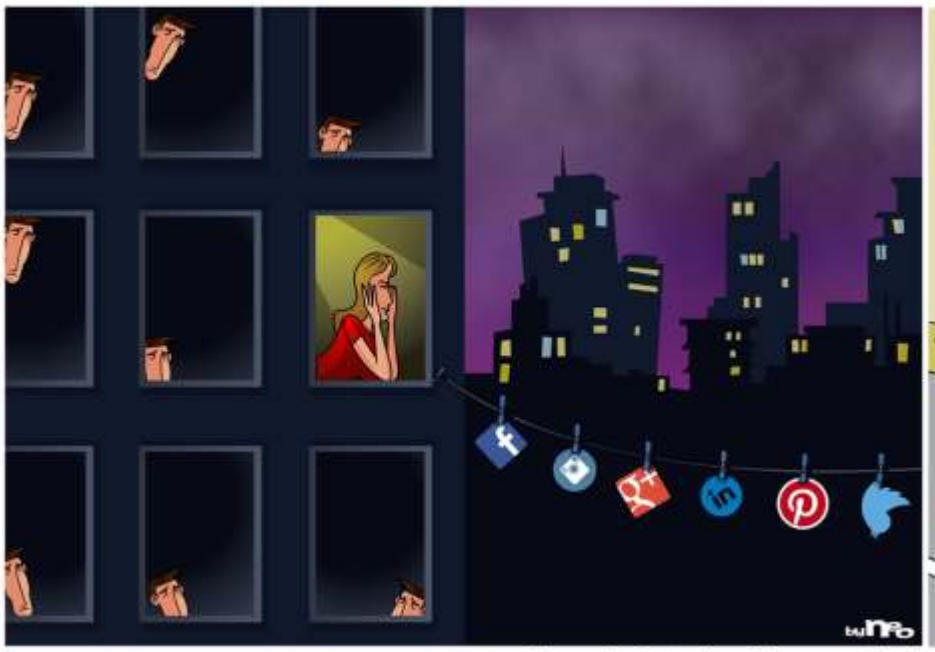

Nenad Ostojic (Chorvatsko)

Oleg Goutsol (Ukrajina)

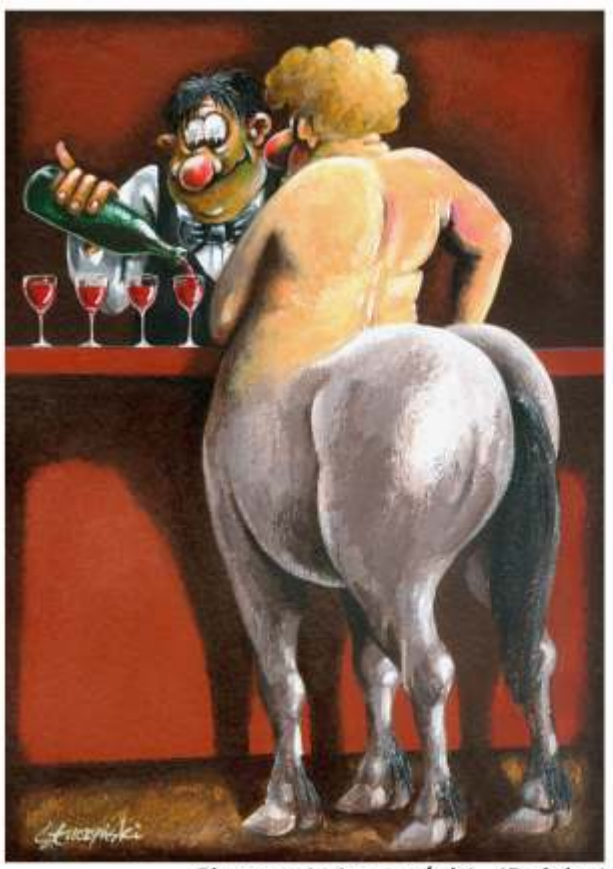

Sławomir Łuczyński (Polsko)

Sergej Semendyaev (Ukrajina)

Paolo Dalponte (Itálie)

Rozhovor s Miroslavem ADAMCEM

Jistě si vybavíte názvy filmových a televizních dílek jako V peřině, Hospoda, Berta a UFO, Proč bychom se netopili, Pohádkové počasí nebo Škola princů. Pod tím vším je podepsán absolvent FAMU, spisovatel a scénárista Miroslav Adamec.

Jaký je proces vzniku scénáře k filmové pohádce?

To není proces, to je porod, a vzhledem k tomu, že scenárista rodit neumí, tak je mu souzeno, když „to musí ze sebe dostat" si to protrpět v tolika verzích, že by zaplnil školku.

Představujete si při psaní třeba i jednotlivé představitele rolí? Nebo už víte, kdo bude danou postavu hrát a píšete texty tzv. „na míru"?

To jsem věděl v případě Hospody - tam jsem si přál, aby hospodského hrál Petr Nárožný. V případě „Proč bychom se netopili" jsem si myslel na Lukáše Vaculíka. Navrhnul jsem to režisérovi, a prošlo to. V případě hereček tak odvážný nejsem, neprošlo by mi to doma!

Co vás na tvorbě pohádek baví nejvíc?

Že to dobře dopadne a nemusím se za to v době lůzrovských filmů stydět.

U filmů obecně si veřejnost pamatuje především herce, popřípadě režiséra. Jak je na tom se slávou autor scénáře?

Na pytel. Ani sláva ani prachy, nevím vlastně, proč to dělám.

Abychom nezůstali jen u pohádek, píšete i knížky pro dospělé? O čem jsou? Jaká máte rád témata?

Pro dospělé jsem dlouho nic nenapsal. Knížka, to by mělo být jakési životní know-how. A já se s dospělými nechci dělit o návod, jak prožít dobře život. Štěstí není dost pro všechny!

Zpracováváte své vlastní náměty, texty, které se vám líbí nebo se stane, že musíte zpracovat scénář i k dílu, které vám zrovna není nejbližší? Jak je to potom na výsledném díle poznat?

Nestíhám realizovat své idee. A když dělám na cizím, tak je to jako se vším, když neděláte na svém. Kradu nápady a schovávám si je pro sebe, na výsledku je to samozřejmě pak znát!

Při psaní knížek se určitě nevyhnete ilustracím. Máte oblíbeného kreslíře nebo si vybíráte podle tématu knížky nebo je vám ilustrátor nakladatelstvím přidělen?

Namalovat neumím ani sněhuláka. Ten můj skončí vždy o jedné nedokonalé velké kouli, což mu v případě mužského rodu, mnoho štěstí nepřinese. Proto si od nakladatele nechám poradit. Mirek Vostrý, který dělal pro Gradu moje *Ukradená data* je vtipný a rychlý. Voláme si a než položím, mám kresbu v mailu. Neuvěřitelné!

To samé asi platí u filmových storyboardů, spolupracujete i na nich?

Nikdy mne k tomu nepustili. To si dělá režisér a já ho nechám, aby si látku tímhle způsobem přivlastnil a měl ji rád.

Dočetla jsem se, že jste autorem námětu a pilotního scénáře k sitcomu HOSPODA, který se na televizních obrazovkách objevil v roce 1994. Chápu to tak, že jste vytvořil ten první (nejdůležitější) krok a seriál si pak už žil vlastním životem? Už jste do scénářů dalších dílů nezasahoval? Byl jste spokojen s jeho vývojem nebo jste chtěl vzít tužku a „zasahovat"?

Hospoda vznikala složitě. Přijel kamarád z Ameriky, řekl, že tam viděl hospodský seriál CHEERS, že je to téma pro Čechy jak dělané. Že to připravíme, a pak nabídneme právě vzniklé Nově jako nezávislá produkce.
Dal dohromady partu slavných jmen: Švandrlíka, Škutinu, Šteindlera a mě, přestože nejsem od Š, Škutina řekl, že má špatný játra, a tohle by mu nepřidalo, a tak Švandrlík přinesl na další schůzku něco jako časopiseckou povídku, která byla ukecaná, a nedala se zfilmovat ani z pípy. Šteindler (je to můj kamarád, a tak to na něj můžu říct – neumí psát, hrát ani režírovat, ale je dobrý v tom, jak mu to prochází) se tvářil, že má hodně jiné práce (tohle mu taky prochází). Zbylo to na mě. Vymyslel jsem postavy, prostředí, zápletku, napsal první díl. A pak dalších X dílů, a najali jsme další scenáristy. Jeden z nich to ukradl a celé i s mou prací prodal Nově. Byl z toho málem soud (tohle se vůbec neví a proč taky!). Já dostal vysoké odstupné a Nova si to už dodělala po svém. Obsahuje to mnoho mých nápadů, a tak jsem spokojený.

Některá z vašich televizních děl se dočkala i knižního vydání, například pohádka Škola princů, muzikál V peřině nebo večerníček Berta a UFO. Jaký mají knížky na trhu úspěch? Myslíte si, že jim pomohlo jejich předchozí uvedení na obrazovkách?

Úspěch mají, většinou jsou to tituly už vyprodané. Televizní uvedení je nejlepší reklama.

Moje zkušenost se zfilmovanými knížkami není příliš dobrá. Většinou odcházím z kina zklamaná. Fantazie přeci jen dělá divy a navíc se na plátno nevejde vše, co do knížky. Vy to ale děláte naopak. Napřed film a potom knížka. Jak funguje toto spojení?

Jenže já si ty scénáře už píšu jako literaturu. V dalších verzích ty pěkné literární větičky a nápady vyházím, do knížky je zase vrátím. V téhle podobě jsou si mé věci rovnocenné.

Děti v dnešní době tráví spoustu času u televize a počítačů, dostat je ke knížce je přímo zázrak. Proto i fandím takové aktivitě, jako projekt „Celé Česko čte dětem". Jak tento rozpor vnímáte vy? Přeci jen píšete knížky i filmové předlohy...

Česko sice čte, ale poslouchá to někdo? Harry Potter vrátil děti ke knížce. Mám před sebou úkol dostat k ní další generaci. A se mnou všichni ostatní autoři, ale oni to tak neprožívají, tak se jim v knihovnách klidně vyhněte!

Aby toho nebylo málo, jste předsedou Asociace režisérů a scenáristů neboli ARAS. Můžete nám její činnost přiblížit?

Tak na tohle vtipnou odpověď nečekejte. Chceme, aby scenáristé a režiséři dostali za svou práci, co si zaslouží! A patrně to už i skutečně máme!
Aha, tak nakonec to možná i smutně vtipné bylo!

V roce 2015 jste vlastním nákladem vydal sbírku poezie HRAVINY. Proč vlastním nákladem? Není v dnešní době ze stran vydavatelství o poezii zájem?

Poezie se neprodává, a já nevěděl, co chtít k narozeninám. Tak jsem si to vydal sám.

Jak jste na tom s rodinným životem při tolika aktivitách?

Myslíte rodinným životem, když je navařeno, naklizeno, vypráno a vyžehleno? Nebo tohle: „Zavírej šuplíky, dávej ten hrnek do myčky, zase ty tvoje párátka, dívej se na mě, pořád mluvím do tvého profilu!"? Nestěžuji si, všeho z toho mám požehnaně.

Ve fázi příprav máte i novou vánoční pohádku „Jak naložit s třetím přáním", můžete nám prozradit něco víc než jen název?

Název se změnil na Přání k mání. Scénář je hotov: představte si, že jste prošustrovali dvě kouzelná přání a pozdě přijdete na to, že máte už jen to poslední.To není žádné štěstí, to je fakt problém! Režisér Vítek Karas připravuje natáčení, hlavně už od léta budeme shánět sníh! Těšit se můžete na Vánoce 2017. Pod stromeček si už nic nedávejte, ten film by měl stačit!

Přeci jenom jsme časopis plný kresleného humoru, a tak si neodpustím závěrečnou otázku... Jaký je váš vztah ke kreslenému humoru?

Oceňuju, že kreslený humor je ta nejkratší cesta ke smíchu. A z poslední doby je jen jediný krátký slovní tip, který ten kreslený může přebít: „Finanční kontrola u Babiše!"

DĚKUJEME ZA ROZHOVOR A PŘEJEME SPOUSTU INSPIRACE, LEHKOU RUKU A PLNO ČTENÁŘŮ!

VTIPŮ všeho CHUŤ

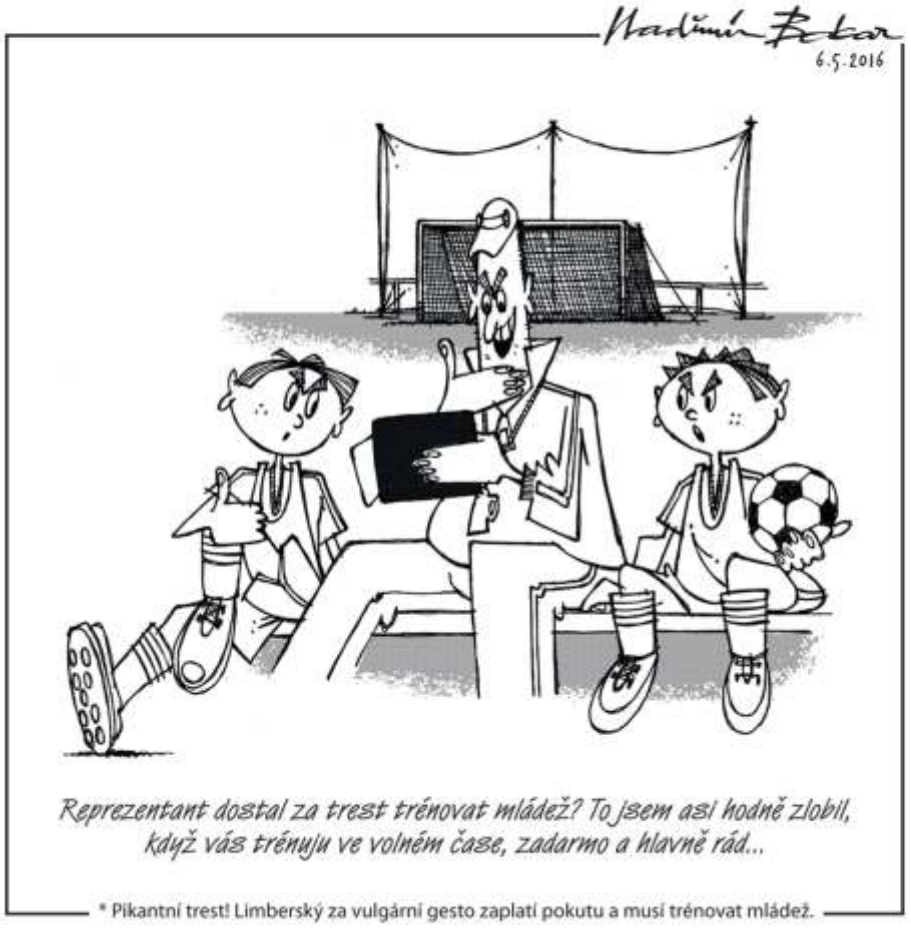

Vladimír Balcar

Ty jsi nepolepšitelný,
zase sis nechal pro pětník vrtat koleno.

Karel Benetka

Já vám kašlu na ňáký vaše problémy! Já jsem přišel natočit reportáž o tom, jak si tady žijete, jasný?!

Jiří Bula

Aneer

Jiří Cermon

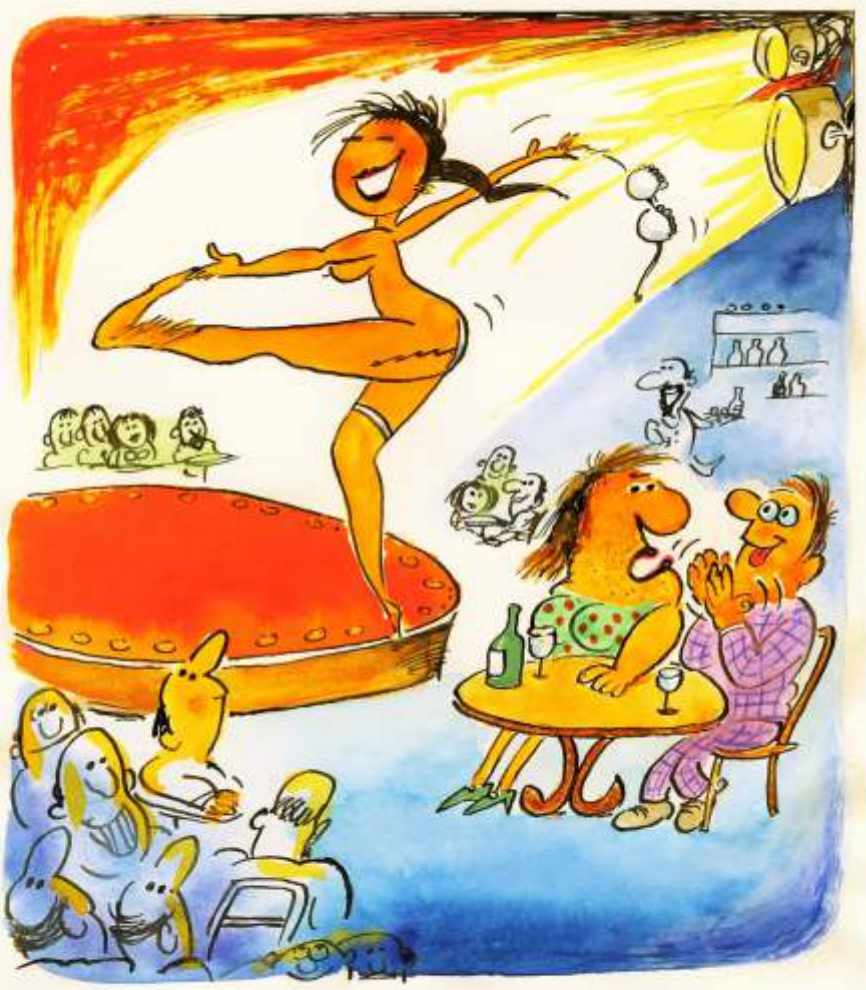

NO, NO... JSEM ZVĚDAVÁ, JAK SE BUDEŠ TVÁŘIT, AŽ SE DOMA SVLÉKNU JÁ.

Jaroslav Cimprich

Petr Slaba

Sidonius Jiro

Roman Kubec

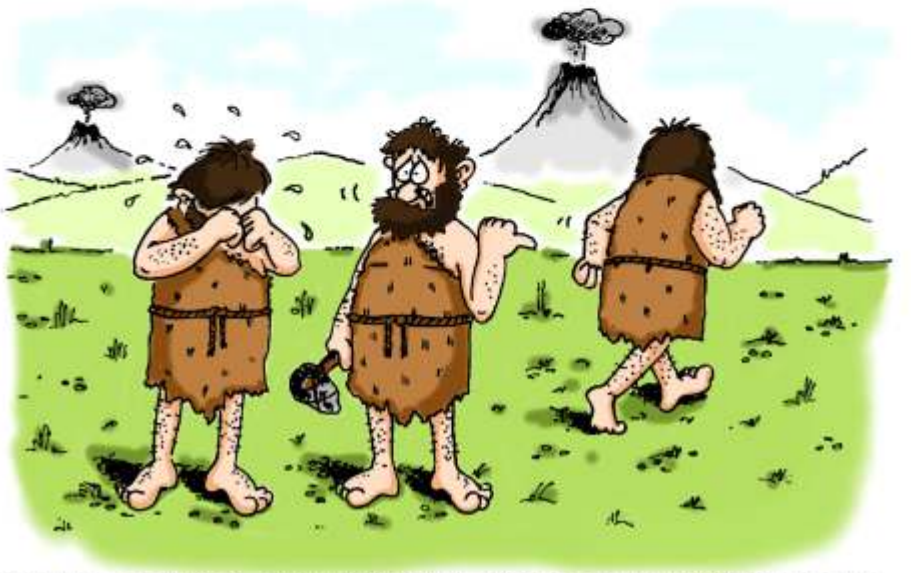

Radek Tupý

MUSÍME SI VÁŽNĚ PROMLUVIT.

Tomáš Pekárek

PATA

Samozřejmě, že robot. Kdo jiný by měl dneska čas psát poezii?

Vhrsti

Vladimír Dvořák

Evžen David

Jan Farkas

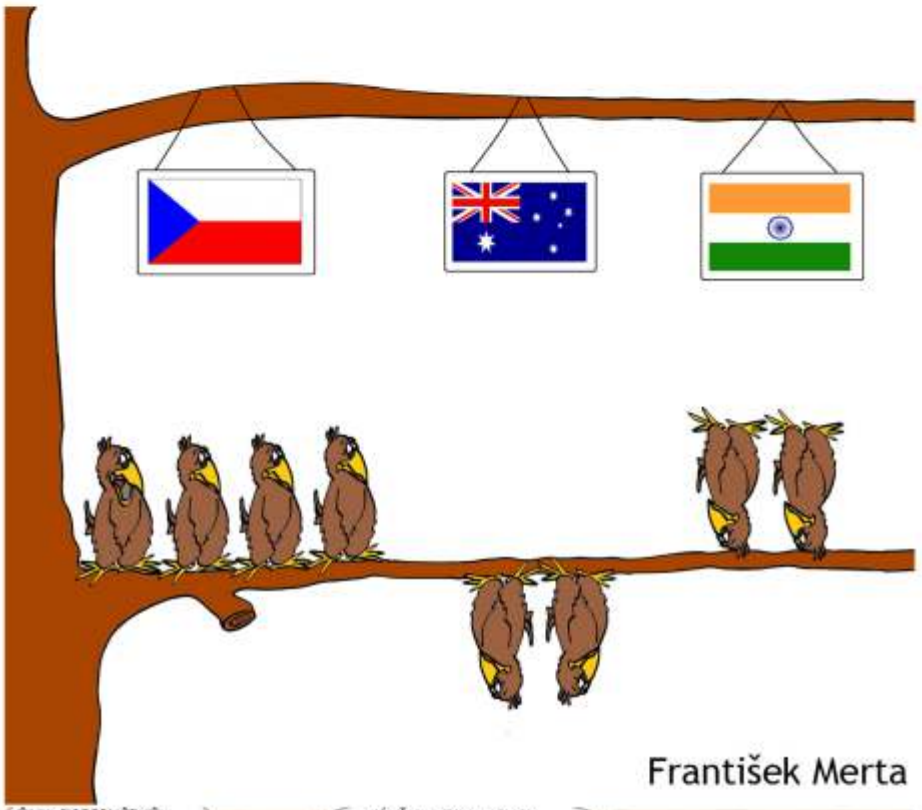

František Merta

Zejména pro nás, politiky, má nově nabitá svoboda obrovský význam.
Můžeme se totiž naprosto svobodně rozhodnout,komu polezeme do prdele.

Zdeněk Janča

Adam butch Kubík

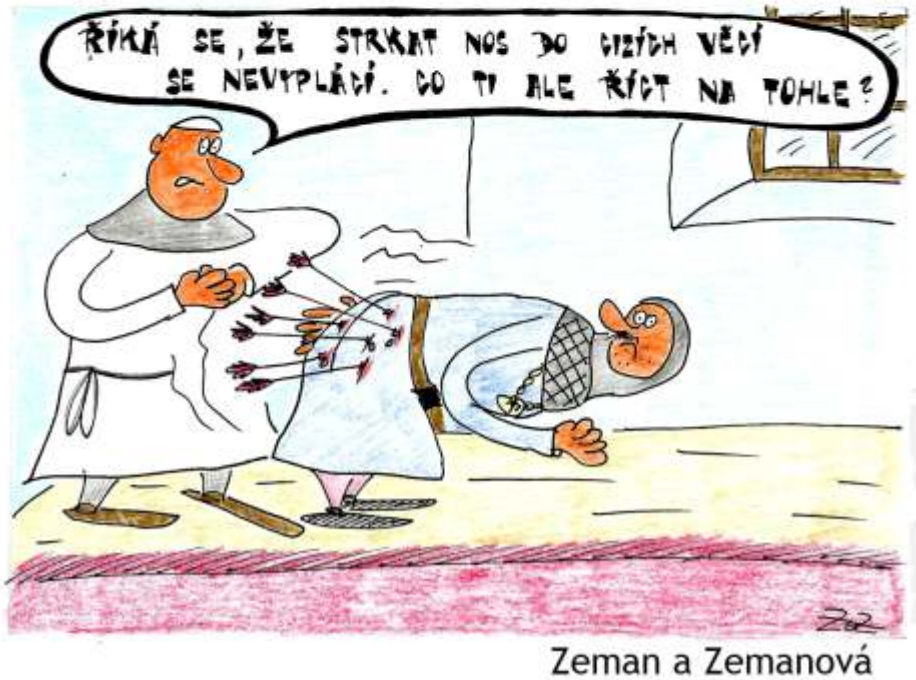

Zeman a Zemanová

Roman Kelbich

Vladimír Líbal

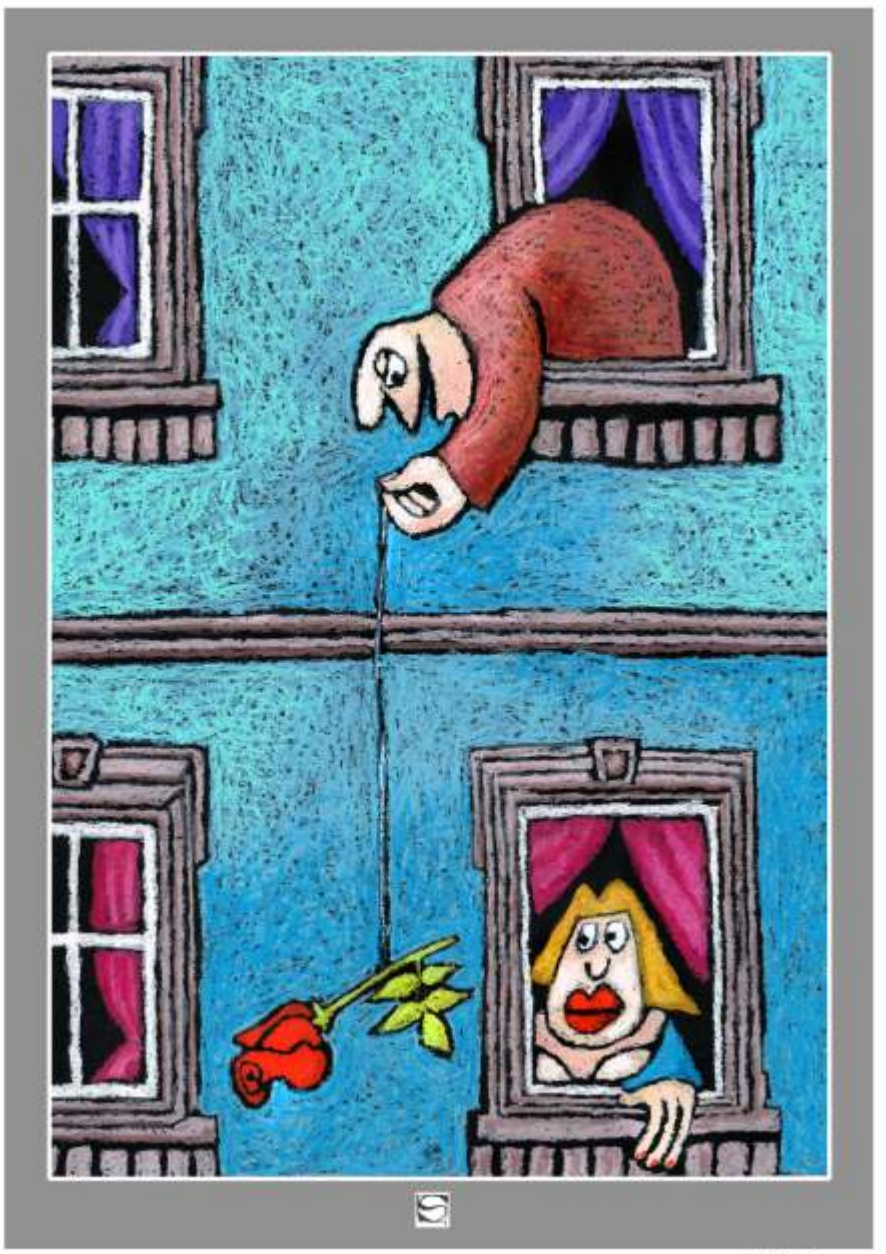

Jiří Srna

Pasta

Pane, vašen daňové přiznání neodpovídá skutečnosti.
Podle něho byste už před půl rokem zemřel hlady.

Pavel Šmakal

Bořivoj Švéda

Vidíš Maruš, je to bezvadná dovolená i s vířivkou.
A ty furt, že je ta cestovní kancelář podezřele levná.

Josef Švec

Jan Tomaschoff

Klidně si nežer, klidně si nedoj, modelka z tebe i tak nebude.

Petr Šuta

Petr Šrédl

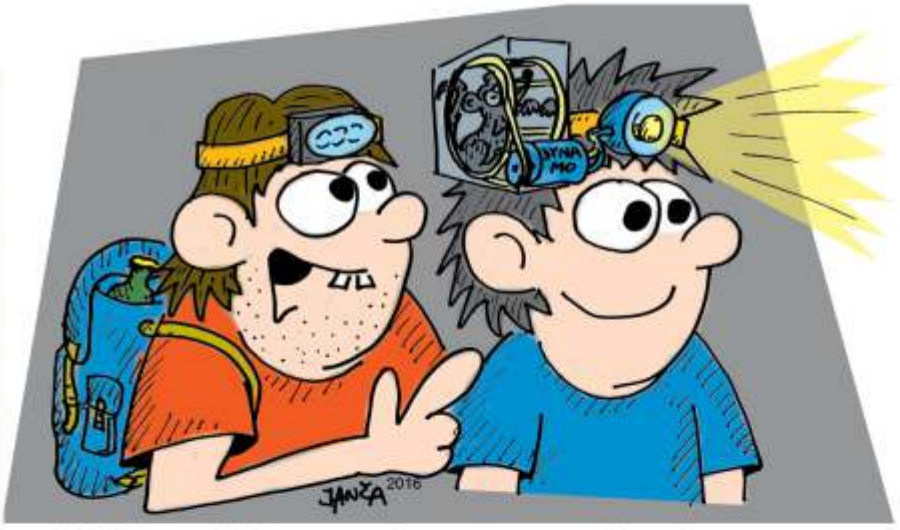

Ještě že máš tu BIO-čelovku. Mně došly baterky.

Zdeněk Janča

Jaroslav Cimprich

No co... co? Vaše žena má na krku taky granáty!

Aneer

HM, TAK NA BABIČKU SI POČKÁME ASI OBA, POBRALA PRÝ DŮCHOD A TO VŽDYCKY PRVNÍ TÝDEN PROFLÁMUJE ...

Míra Šticha

„NO, PO TÉ VAŠÍ SLAVNÉ AUTOGRAMIÁDĚ JSTE SE NA NAŠI BĚTUŠ PĚKNĚ PODEPSAL ...!"

Pepa Bílek

Vaříme s Péčkem

...osolíme „óóóh", opepříme „óóóh" a na vrch „óóóh" přidáme „óóóh" bobkový list „óóóh".

* Televize u nás snad už nedávají nic jiného než vaření, v jakoukoliv hodinu kamkoliv přepnete, tam někdo klepe maso nebo krájí cibuli.

Vladimír Balcar

STUDENTSKÉ DILEMA

Prázdniny ty se už blíží
a svědomí trochu tíží.
Copak bude asi na vízu,
s fotrem zda lze uhrát remízu.

POPULAČNÍ NEEXPLOZE

Společně budoucnost staví,
dneska prý tohle letí.
Tak v lůžku rodiče slaví,
svátek svých suchých dětí.

ZMĚNA TO TISÍCILETÁ

Cyrile a Metoději,
jaké věci se to dějí.
Možná je to na palici,
už neznáme hlaholici.

Sidonius Jiro

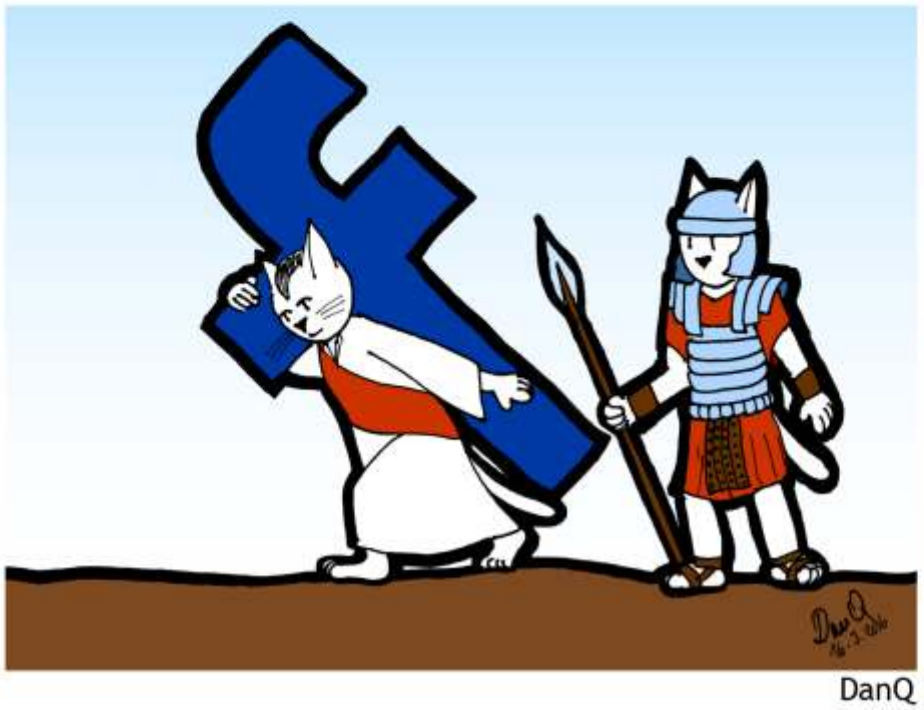

DanQ

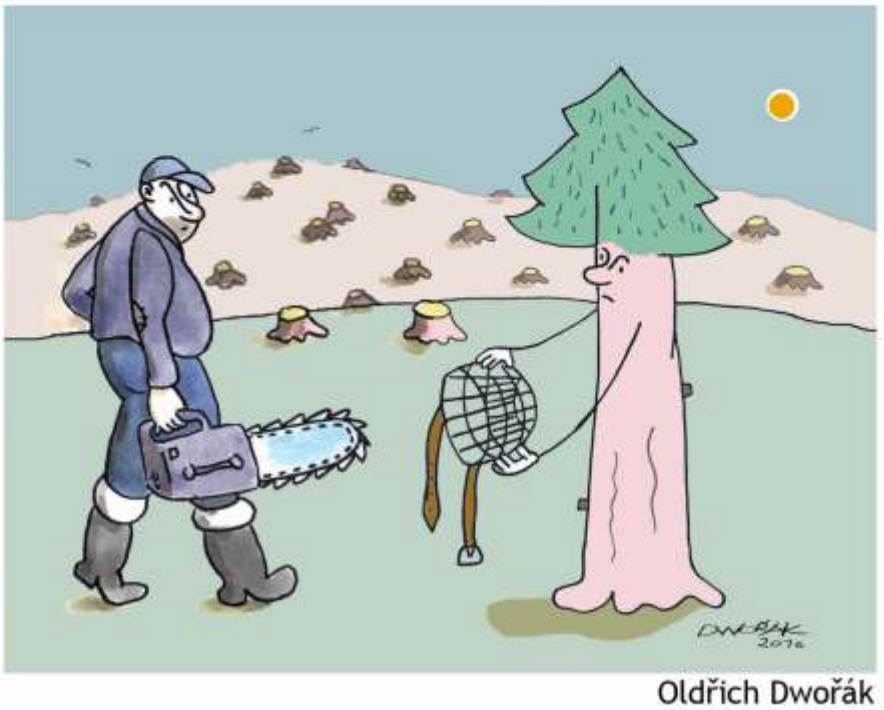

Oldřich Dwořák

Václav Novák

Bořivoj Švéda

Tomáš Pekárek

Kosák

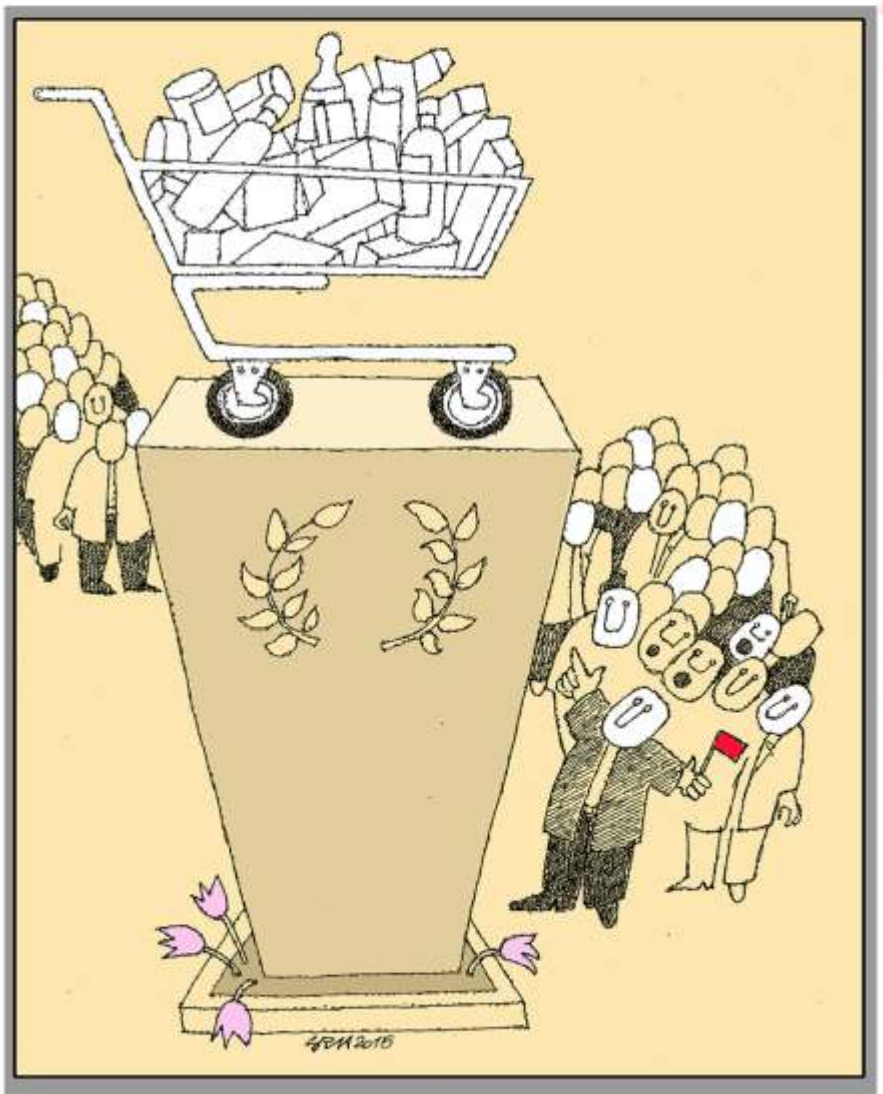

Jiří Srna

Bořek Frýba

Tapír

humoristicko-satirický webový plátek

16. číslo | Červen 2016 |měsíčník

Vydává Klub kreslířů a humoristů

www.kkh-tapir.cz, kkh-tapir@seznam.cz

Redakce: Aneer, PATA, M. Vostrý